

Η ΙΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν,
Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ
Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι

πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
έρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ώρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
 εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
 ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
 πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
 εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν

τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,

ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

• Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν

ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
 συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
 τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
 ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
 παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
 μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
 τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
 καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
 παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
 καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
 ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
 ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
 ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
 μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
 σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

**Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ.
Α' Χαίροις ἀσκητικῶν.**

ᾠφθη φωτοφανῆς καὶ τερπνὴ, τῆς τοῦ
Σωτῆρος, Ἀναστάσεως σήμερον, μεσότης
ἡ παναγία, ὡς μεσημβρία φαιδρά,
φрукτωροῦσα κόσμον θείαις χάρισι,
Χριστοῦ τῆς Ἐγέρσεως, λαμπαδοχοῦσα
τεράστια, τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαστράπτει
τὰ σύμβολα, καὶ προδείκνυσι, τὴν εἰς
ὑψος Ἀνάληψιν, φαίνει τὴν
πολυέραστον, τοῦ Πνεύματος ἔλευσιν,
Πεντηκοστῆς τῆς πανσέπτου, τὴν
λαμπροτάτην πανήγυριν· διὸ καὶ παρέχει,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα
ἔλεος.

ἢ

**Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν.**

**Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγὸς σοι
γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνὺς
τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς**

θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς,
καὶ τυπουμένην διαφανέστατα, ἥνπερ
καὶ ἐφάνερωσας, ταῖς διδαχαῖς σου
πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ
θεόπνευστα δόγματα.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. α'.

Δόξης ὡς θεϊκῆς ποταμός, τῆς ἐορτῆς νῦν
μεσαζούσης ὁ Κύριος, τὰ ρεῖθρα τῆς
εὐσπλαγχνίας, πᾶσι παρέχων βοᾶ, οἱ
διψῶντες δεῦτε, καὶ ἀρύσασθε. Πηγὴ
συμπαθείας γάρ, καὶ ἐλέους τὸ πέλαγος,
αὐτὸς ὑπάρχων, βρῦει κόσμῳ τὴν ἄφεσιν,
πλύνει πταίσματα, καὶ καθαίρει
νοσήματα, σώζει τοὺς τὴν Ἀνάστασιν,
αὐτοῦ ἐορτάζοντας, σκέπει τοὺς πόθῳ
τιμῶντας, τὴν μετὰ δόξης Ἀνάληψιν,
αὐτοῦ καὶ παρέχει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

ἢ

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς
ἐχρημάτισας, θεοφάντορ μακάριε,
φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν
δογμάτων, θείαις δαδουχίαις, καὶ τῶν
αἰρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας
καταστρεψάμενος, πανσόφως

ἑστηλίτευσας, διδασκαλίας πανόσιε, καὶ
τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως
ἔδειξας.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. α'.

Μέσον τοῦ ἱεροῦ ἑστηκώς, ὁ
ἀπερίγραπτος Θεός τε καὶ Κύριος· Θεός
γὰρ ὑπῆρχε φύσει, κἂν δι' ἡμᾶς
βρωτωθεὶς, περιγεγραμμένος, ὥφθη
σώματι, τοῖς πᾶσιν ἀνέβλυζε, τὰ
ζωήρρυτα ῥήματα τοῖς πᾶσι λέγων· Τὰς
ψυχὰς ἐκκαθάρθητε, καὶ τοῦ καύσωνος,
τῶν παθῶν ἀναψύξατε, μή τις
ἀποστερήσοιτο, τῆς πόσεως ἀνθρωποι·
Θείαν γὰρ χάριν δωροῦμαι τῆς ἀθανάτου
καὶ κρείττονος, καὶ τῆς βασιλείας,
συμμεθέξει μοι τῷ κτίστη καὶ
δοξασθήσεται.

ἢ

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ
φρονήματι, συνδραμῶν παρεσκεύασε,
τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων
θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ
νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας
παύειν ἐντεύξεσι, καὶ χάριτι
κοσμούμενον, Ἱεραρχίας σε ἔδειξεν,

Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ Ἦχος α'
Πανεύφημοι Μαρτύρες.**

Λεόντιον φρόνημα στερρῶς, Γερμανὲ
κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον·
τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν
εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο, ἀλλὰ τοῖς
λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξελέγηκται, καὶ
ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος α'.

Ὁ Λέων ὁ ἄθεος, ὁ θήρ, ὁ Θεῷ
μισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ
πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς
Χριστοῦ εἰκόνας, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ
κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται· διὸ
αἰτοῦμέν σε· Ὡς ἐκεῖνον ταῖς πρεσβείαις
σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος α'.

Ἐφέσεως ἔτυχες τῆς σοί, θεοφάντορ
 πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα· τῷ
 γὰρ Δεσπότη σου, μετὰ παρρησίας,
 Γερμανὲ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς
 προσεχώρησας, ὧ παριστάμενος,
 ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ
 κόσμῳ αἰτούμενος.

**Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος β' Τοῦ Ἁγίου
 Ἐπιφανίου.**

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς
 Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα,
 ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ
 ἐπιλάμπασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ
 Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο,
 ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνους, τοῖς ἀμφοῖν
 διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφῶς ἔκβασιν,
 ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν
 μεταβέβηκας. Διὸ ἰκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν,
 λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ,
 καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστὲ
 Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ
 ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν
 θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ
 μυστήρια, ἐν ἧ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἑσπέρας προκείμενον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας Ἦχος πλ. β'.

**Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
 ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

**Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
 ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

**Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
 ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.**

**Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
 ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
 πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
 καὶ ἐλέησον.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν

τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῶ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιστώτου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

• **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰῶνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἄγιω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ

ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
 τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
 ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
 διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
 παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
 νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
 ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
 διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
 πονηρῶν.

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
 εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Σταυρώσιμον Ἦχος γ'.

**Ξύλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον
 ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ
 ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν· διό σε
 προσκυνοῦμεν, τὸν σταυρωθέντα
 Κύριον. Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φῶς
 τοῦ προσώπου σου, Κύριε.**

**Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
 μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
 Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
 τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ
 παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
 οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον**

τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς.

Ἀποστολικὸν Ἦχος γ'.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, θανάτου
κράτος λέλυται, καὶ Διαβόλου ἢ πλάνη
κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει
σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην
προσφέρει.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι,
καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν Ἦχος γ'.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ
δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ
ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων
Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα
πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δόξα ... Δοξαστικὸ. Ἦχος πλ. α'. Τοῦ
Ἁγίου Ἐπιφανίου.**

**Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν
πνευματικὴν σοφίαν, διδάσκαλος
ᾧφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε, καὶ Χριστὸν
εὐρῶν ποδηγέτην, τὰς βουλάς τῶν
κακοδόξων αἰρετικῶν διεσκέδασας. Διὸ
αἰτοῦμέν σε Ἅγιε, πρεσβεύειν ἄχρι
τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν
ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι
ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ**

Σωτήρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, δοξάζομεν τὸν ἐν
μέσῳ τῆς γῆς, σωτηρίαν ἐργασάμενον.
Μέσον μὲν δύο ληστῶν ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ
ἐκρέματο, καὶ τῷ μὲν βλασφημοῦντι
ἐσιώπα, τῷ δὲ πιστεύοντι ἐβόα· Σήμερον
μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.
Κατῆλθεν ἐν τάφῳ, ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην,
καὶ ἀνέστη τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.**

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. ... Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου
Γερμανοῦ Ἦχος α' Τοῦ λίθου
σφραγισθέντος.**

**Ξυνωρίδα τῆς θείας Ἐκκλησίας τὰς
σάλπιγγας, Γερμανὸν σοφὸν Ἱεράρχην,
καὶ κλεινὸν Ἐπιφάνιον, τιμήσωμεν
προφρόνως οἱ πιστοί, τὸν μὲν ὡς ἐν
φρονήματι στερρῷ ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ**

εικόνοσ, τὸν θεομάχον Λέοντα ἐλέγξαντα,
ὡσ μάστιγα δὲ αἰρέσεων δεινήν, τὸν
ἅγιον Ἐπιφάνιον. Οὗτοι γὰρ ἐκτενῶσ
ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ πρεσβεύουσι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ᾿Ηχοσ δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα
σταυρούμενον, ἔβλεψασ ἐκουσίωσ, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν
σου, ὄν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση,
συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἀπόλυσισ.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

᾿Ο Ἀναγνώστησ: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: ᾿Ο ὢν εὐλογητὸσ Χριστὸσ ὁ Θεὸσ
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰσ τοὺσ
αἰῶνασ τῶν αἰῶνων.**

Ἀμήν.

**᾿Ο Ἀναγνώστησ: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεὸσ, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησία,
Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτη εἰσ
αἰῶνασ αἰῶνων. Ἀμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶσ.

**᾿Ο Ἀναγνώστησ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν**

Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων·
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ
ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.

Ἡ 16' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν,
Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ
Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ
β')**.

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

**Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.**

Ψαλμὸς 37.

**Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.**

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν

εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ῥυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·

καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἔλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, **Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.**

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου **Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.**

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, **ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.**

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ

τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

οὐκ ὄφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
**καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.**

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμός 102.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·**

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ

δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· **εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν**

Κύριον.

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός

σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
 θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
 δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου **(ἐκ β')**
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με
 ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ').**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ**

Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ

χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

**Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.**

**Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.**

**Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.**

Ἀπολυτίκιον. ... Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου
Γερμανοῦ Ἦχος α' Τοῦ λίθου
σφραγισθέντος.**

**Ξυνωρίδα τῆς θείας Ἐκκλησίας τὰς
σάλπιγγας, Γερμανὸν σοφὸν Ἱεράρχην,
καὶ κλεινὸν Ἐπιφάνιον, τιμήσωμεν**

προφρόνως οἱ πιστοί, τὸν μὲν ὡς ἐν
φρονήματι στερρῶ ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ
εἰκόνας, τὸν θεομάχον Λέοντα ἐλέγξαντα,
ὡς μάστιγα δὲ αἰρέσεων δεινήν, τὸν
ἅγιον Ἐπιφάνιον. Οὗτοι γὰρ ἐκτενῶς
ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ πρεσβεύουσι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἠνίκα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση,
συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου Ἦχος γ' Ἀναστάσιμον, Τὴν ὠραιότητα.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος,
μέσον τῆς κτίσεως, τοῦτον κατέπηξας ὅτε
εὐδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου
προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς
ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, ταῦτα καὶ Ληστής
ὄρων, ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε. Μνήσθητι
βοῶν μου ὁ Σωτήρ, καὶ ἔλαβε πιστεύσας
τὸν Παράδεισον.

Ἀναστάσιμον

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ
ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἐγέρσεως,
θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ μυστήριον
ἀπόρρητον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ
Ἄδης κατήργηται, γένος δὲ τὸ βρότειον
ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ
εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστέ
τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα Μαρτυρικὸν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν,
ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου
ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ
τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε
μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ
Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ
ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς
ἀληθείας.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς Σταυροθεοτοκίον.

Ἔραβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν
 Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ
 καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ
 φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως
 μεγαλύνοντες.

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἑορτῆς Ἰηχος πλ.δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.**

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς,
 ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ,
 καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
 νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου
 δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
 τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
 αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου
 σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ
 τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ
 Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 αἰτούμενοι, **καταπέμψαι πλουσίως τοῖς**
δούλοις σου.

Δόξα

Καὶ νῦν ... Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος
πλ.δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς,
 ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ,
 καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
 νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου
 δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
 τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς

αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου
σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ
τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ
Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
αἰτούμενοι, **καταπέμψαι πλουσίως τοῖς
δούλοις σου.**

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· **Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ
θάνατον ὤλεσεν.**

Ψαλμὸς 50.

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.

- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες.

Κανὼν β', Ὡδὴ α', τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος πλ.

Δ' Θάλασσαν ἔπηξας.

Ἔθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δούς

ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον
μετελθὼν, ὃ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς,
μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ
νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο
δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτήρ τῇ ἀφάτῳ
σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς
ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς
ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
θέλων ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἐκὼν
ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως
ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί,
τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὃ
ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας
ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς
διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός
ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

**Παναγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σώσον ἡμᾶς.**

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα,
Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν
συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον Υἱῶ,
τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν

ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχου
 Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον,
 Θεογεννητορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ
 ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος
 ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας
 λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου
 καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς
 ποιμνης σου ἀεὶ.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, οὗ ἡ
 Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).**

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἔπλησε χθόνα.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ὡδὴ α'

Ἦχος α' Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς,
 πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος,
 τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ,
 διέπρεψας Πανόλβιε, καὶ φωστήρ
 ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθεὶς, καὶ τοῦ
 ἀδίκου προκρίνας τὸ δίκαιον, Πάτερ
 Ἐπιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω τὴν
 σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας
 ὥσπερ προγνώσεως.

Ἰατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδῆς σοὶ
 ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ
 τῶν παθῶν συναποκτείνας ὄρμημα, καὶ

συνθεραπέυσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον
φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ἦλθον τὴν μορφὴν μου προσλαβών, ὁ ἐν
μορφῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλην
ἀνεκαίνισε, τῇ σῆ γαστρὶ θεοπρεπῶς
σκηνώσας Ἀγνή· ὄθεν Θεοτόκον πιστοὶ
σε πάντες δοξάζομεν.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς. Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ
μέλπω κλέος. Ὡδὴ α' Ἦχος α' Σοῦ ἡ
τροπαιοῦχος.**

Τῆς Ἱερωσύνης τῇ στολῇ,
κατακοσμούμενος Μάκαρ διέπρεψας,
λόγω δὲ τῆς χάριτος, τὰ τῶν πιστῶν
πανευσεβῶς συστήματα, ὠφθης
θεοφάντορ, καταφωτίζων τοῖς δόγμασιν.

Ὅχημα ὑπῆρξας ἀρετῶν, οὗ ἐπιβὰς τῷ
Θεῷ προσεχώρησας, κόσμου τὴν
τερπνότητα, καταλιπών, καὶ τὸ σαθρὸν
δοξάριον, καὶ οὐρανοφοίτης, τῇ σῆ
σοφία γενόμενος.

Ἦπὸ τῆς προνοίας προγνωσθεῖς, ὡς
Ἱερεὺς θεηγόρος ἐσόμενος, Πάτερ
ὑπεξέφυγας, τυραννικὴν μαιφονίαν
Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουροῦντος, σὲ δεξιᾷ
παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ὤδῆν, ἢ ἡμετέρα
προσοίσει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν
χαρμόσουνον, ἣν Γαβριήλ ἡμᾶς
ἐμυσταγώγησε; Χαῖρε Θεοτόκε, **Παρθένε**
Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Κανὼν β', Ὠδὴ γ', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ. δ'
Ἐστερέωθη ἡ καρδιά μου

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης·
ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται,
μεσοῦσης τῆς νομικῆς ἐορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι·
Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν οἱ
Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ
κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν
Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας,
τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Παναγία Τριάς, ο Θεός, ἐλέησον καὶ
σώσον ἡμᾶς.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ
οὐσίας, ὑμνοῦμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου,

καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς
ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Θεοτοκίον.

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ
ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν,
οὐδὲ φλέξας τῆς τεκούσης **τὴν ἄφθορον**
γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου
Ἦχος α' Ὁ μόνος εἰδῶς.

Φαιὸν περιβόλαιον ἰδῶν, αἰτήσαντι τὸν
ἔλεον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι,
λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον,
νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι,
ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Ἀκούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην
ἐβδελύξω μέν, καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον,
ὡς αἵματος δὲ συμμετασχοῦσάν σοι, καὶ
τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν
ὄμαιομον, ἀνεδείχθητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποστραφεῖς,
Παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι
λατρεύειν Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς
προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον,
τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νεκρῶν σου
πεδίλων τὴν ἔκπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἀγίως
ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκὴνωμα,

τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον ᾧ βοῶμεν,
Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου
σου δόξης φιλάνθρωπε.

**Κανὼν β', Ὁδὴ γ', τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ
Ἦχος α' Ὁ μόνος εἰδῶς.**

Ὁ θεῖα προγνώσει προειδῶς, σῆς
γνώμης τὸ ἐλεύθερον, καὶ τῆς ψυχῆς
Σοφὲ τὴν εὐγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις
ἀναιρεθῆναί σε, ὡς Θεὸς ἐκώλυσε, καὶ
παρθένων τάγματι, εὐνουχία πανσόφως
κατέλεξεν.

Ἴδεῖν ἐφιέμενος σαφῶς, Παμμάκαρ τὴν
λαμπρότητα, τὴν νοητὴν τῆς θείας
θεώσεως, ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας,
πολιτεία σῶφρονι, καὶ σοφοῖς
διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας τὸ
ποίμνιον.

Μεγάλῃς καθέδρας ἐπιβάς, μεγάλως
κατελάμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ
πλήρωμα, διδασκαλίαις καὶ μελωδήμασι,
Γερμανὲ πανεύφημε, Ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ
φωστήρ οἰκουμένης ὑπέρτιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν Ἀγνή, τὸ ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν
ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ
φύσεως, ὁ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ

γενόμενος, ὑπὸ χρόνον, Παρθένε
πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους
δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ
ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης
φιλόανθρωπε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

**Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης,
πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ
Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ
ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ
πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου
δώρησαι ἡμῖν **σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς
ζωῆς ἡμῶν.****

**Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου Ἦχος γ' Θείας
πίστεως.**

**Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ
ἐπλησας, ὀρθοδοξίας, ταῖς διδαχαῖς σου
αἰρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν
δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ
τὴν πίστιν ἐτήρησας, Ἐπιφάνιε, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.**

**Δόξα ... τοῦ Γερμανοῦ Ἦχος πλ. δ' Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Ἱερὰν ἀμπεχόμενος τὴν στολήν,
ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ
πτήξας παράνομον, Βασιλέα, Πατὴρ
ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ κλίνας, ἀθέω
προστάγματι, ῥαπισμούς ὑποφέρων,
ὀνειδῆ καὶ σκώμματα· ὅθεν ὁ ἀλάστωρ,
τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, φρουρᾶ σε
κατέκλεισε, μέχρι τέλους μακάριε· διὰ
τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ**

Θεῶ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν
 δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
 ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς
 ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ,
 καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
 νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου,
 δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
 τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
 αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου
 σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ
 τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ
 ὁ Θεός, τῶν παισμάτων ἄφεισιν
 αἰτούμενοι, **καταπέμψαι πλουσίως τοῖς
 δούλοις σου.**

Ὁ Εἰρμός.

**«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
 ἔστιν ὁ ρυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς
 πρόβατα σφαγῆς σῶσον τὸν λαόν σου ὁ
 Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν
 ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον κοινὸν Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς
 ἐν τῷ Σταυρῷ.**

**Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα,
 ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν
 Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ
 κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας,
 δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι,
 τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ, τῆς
 εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.**

Ὁ Οἶκος.

**Ὡς Ἱερέων καλλονήν, καὶ δόξαν
 ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν
 ἀξίως· οὗτοι γὰρ ὠφθησαν ἡμῖν πύργοι
 ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὀρατῶν καὶ
 ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στῦλοι**

ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος
κόσμος, ὄν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ,
εὐθύμως βοῶσα· Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ
πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολὴν μου
ὥσπερ πρὶν ἀπολαβούση, ἣν αἱρετικοὶ
διέρρηξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας
τὸ μέγα μυστήριον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῆ ΙΒ' τοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη τοῦ ἐν
Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου,
Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.**

Στίχοι.

Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανῶν ἔχει μέγα.
Τῆ δυσκαιδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἶλε.

**Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.**

Στίχοι.

Χαίρων ἀφείς γῆν Γερμανὸς καὶ γῆς
θρόνον,
Γῆς Δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει
βλέπων.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
ταῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν,
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου,
πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος,
καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν
ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν
τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

**«Ἄξιόν ἐστιν ὥς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἐξαποστειλάριον κοινὸν ἤχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν, τὴν θεῖαν καὶ
πανίερον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν
ὑμνωδίαις ἀσμάτων, τὸν θεῖον
Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανὸν τοὺς λύσαντας,
αἰρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐσεβείας
ἀκτίσι, φωτίσαντας πᾶσαν κτίσι.

Ἐξαποστειλάριο ἤχος γ' Ὁ οὐρανὸν
τοῖς ἄστροις.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων
δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς
ἄφειν ἀμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψη,
εὐσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
****πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ **πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὄσίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Ἦχος γ' Σταυρώσιμον.

Φθόνω τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσῶν χαλεπόν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Στιχηρὰ Ἦχος γ' Σταυρώσιμον.

Φθόνω τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσῶν χαλεπόν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἦχος γ' Ἀποστολικόν.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα· Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος γ' Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην,
δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι
θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις καὶ
ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ
Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ
ναῶ ἀνῆλθες, τοῦ ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
καὶ στὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες
αὐτοὺς παρρησίᾳ, καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἰμι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ
μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει
τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ** καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν** ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ** τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς** Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἅγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς
Ἑορτῆς. Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.**

Ὅλος σὺν τῷ Θεῷ, ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχων,
ὀλλύμενόν με θέλων, ἐξᾶραι τῶν
πταισμάτων, ἐνοῦσαί μοι φιλόνηστροπε.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ἦχος β'.

Πέπαυται ἡ σκιά· ἰδοὺ γὰρ ὁ Μεσσίας,
τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ, τὴν χάριν ὡσπερ
ἄλλον φωσφόρον ἐναπήστραψεν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

Ἦχος β'.

Ἐρχεσθε εὐπειθῶς, οἱ τῆς ζωῆς τὸ νᾶμα,
πιεῖν ἐπιποθοῦντες, ἐβόα ὁ Σωτὴρ μου,
καὶ πίετε τὴν χάριν, ἐνθέως ἀγαλλόμενοι.

**Δόξα ... Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ Ἦχος πλ.
δ'.**

**Τῆ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν σεαυτὸν
παρασχόμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι
τὸν νοῦν καταυγασθεὶς, τῆς ἱερωτάτης
ἱεραρχίας σκεῦος καθαρὸν, καὶ φωτὸς
ἔμπλεων ἀνεδείχθης, Γερμανὲ Πατὴρ
ἡμῶν· ὅθεν καὶ ταῖς σοφαῖς σου
διδασκαλίαις, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον,
εἰς νομὰς ζωηφόρους ὁδηγήσας, καὶ
Γραφικαῖς ἀποδείξεσι, τὴν τῶν
Εἰκονομάχων αἵρεσιν στηλιτεύσας, τῆς**

Ὁρθοδόξου πίστεως πρόμαχος ἐγένου,
καὶ φυλακαῖς καὶ θλίψεσι
προσεπάλαισας, καὶ νῦν παριστάμενος
Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

**Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας
καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν,
καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστόν, ἐν ἱερῷ
ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα
τὸν ἐχθρόν θριαμβεύσῃ, καὶ σῶσῃ τὸ
γένος ἡμῶν, διὰ πάθους Σταυροῦ καὶ τῆς
Ἀναστάσεως, πρὸς ὃν βοήσωμεν·
Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. ... Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου
Γερμανοῦ Ἦχος α' Τοῦ λίθου
σφραγισθέντος.**

**Ξυνωρίδα τῆς θείας Ἐκκλησίας τὰς
σάλπιγγας, Γερμανὸν σοφὸν Ἱεράρχην,
καὶ κλεινὸν Ἐπιφάνιον, τιμήσωμεν
προφρόνως οἱ πιστοί, τὸν μὲν ὡς ἐν
φρονήματι στερρῷ ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ**

εικόνας, τὸν θεομάχον Λέοντα ἐλέγξαντα,
ὡς μάστιγα δὲ αἰρέσεων δεινήν, τὸν
ἅγιον Ἐπιφάνιον. Οὗτοι γὰρ ἐκτενῶς
ὑπὲρ ἡμῶν, αἰὲν πρεσβεύουσι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ
οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ἁδου
συνέτριψε.

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνῃ ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς.

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί.**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα 10:44-48;11:1-10.

**Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλοῦντος τοῦ
Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς
ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ
ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ
Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται· ἤκουον γὰρ
αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ
μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη
ὁ Πέτρος· μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναται
τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ**

ἡμεῖς; Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε
ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ
ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι
καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ. Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς
Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ
ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι· πρὸς ἄνδρας
ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες καὶ
συνέφαγες αὐτοῖς. Ἀρξάμενος δὲ Πέτρος
ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· Ἐγὼ
ἦμην ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος καὶ
εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον
σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν
ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἦλθεν ἄχρισ ἐμοῦ· εἰς ἣν ἀτενίσας
κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς
γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἦκουσα δὲ φωνῆς
λεγοῦσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ
φάγε. Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι πᾶν
κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν
εἰς τὸ στόμα μου. Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ
ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἄ ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου. **Τοῦτο δὲ
ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.**

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄.

**Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.**

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ἡ' 21 – 30.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ
ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτία ὑμῶν
ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ
δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, ὅπου
ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ,
ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι
ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·
ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι,
ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν

αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ,τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστὶ, κάγῳ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. **Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν** πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων

Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Η ΙΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν,
Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ
Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου

πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δοτε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὅς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ αἰὲ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,

σταυρωθείς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτω
θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας
Τριάδος, **συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος πλ. α'.

**Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτῳσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτῳσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῳμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικόν.

Σοφία Ορθή.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
 ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
 πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
 πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
 Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ Ἦχος
 α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.**

**Ξυνωρίδα τῆς θείας Ἐκκλησίας τὰς
 σάλπιγγας, Γερμανὸν σοφὸν Ἱεράρχην,
 καὶ κλεινὸν Ἐπιφάνιον, τιμήσωμεν
 προφρόνως οἱ πιστοί, τὸν μὲν ὡς ἐν
 φρονήματι στερρῶ ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ
 εἰκόνας, τὸν θεομάχον Λέοντα ἐλέγξαντα,
 ὡς μάστιγα δὲ αἰρέσεων δεινὴν, τὸν
 ἅγιον Ἐπιφάνιον. Οὗτοι γὰρ ἐκτενῶς
 ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ πρεσβεύουσι.**

Τοῦ Ναοῦ ...

**Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
 Σταυρῷ.**

**Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
 τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς
 τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός·
 Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας·
 ὄθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
 ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι
 ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
 ἡμῶν.**

Διάκονος.**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.****Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.**

“Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(γ’).**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα 10:44-48;11:1-10.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλοῦντος τοῦ
Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς

ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ
 ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ
 Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ
 Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται· ἤκουον γὰρ
 αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ
 μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη
 ὁ Πέτρος· μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναται
 τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες
 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ
 ἡμεῖς; Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι
 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε
 ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.
 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι
 καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ
 Θεοῦ. Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς
 Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ
 ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι· πρὸς ἄνδρας
 ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες καὶ
 συνέφαγες αὐτοῖς. Ἀρξάμενος δὲ Πέτρος
 ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· Ἐγὼ
 ἤμην ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος καὶ
 εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον
 σκευῶς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν
 ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ· εἰς ἣν ἀτενίσας
 κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς
 γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἕρπετὰ καὶ τὰ
 πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἦκουσα δὲ φωνῆς
 λεγούσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ
 φάγε. Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι πᾶν

κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου. **Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.**

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

ή

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 13:17-21.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν

συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς
 θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως
 δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον
 ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς
 εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν
 ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν
 αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ
 ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα
 αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον
 ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος α΄.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
 καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
 ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ἡ΄ 21 – 30.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτία ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ,τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστι, κάγω ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. **Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν

ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης**

**σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς

Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶνον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
 ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
 ἀληθείας.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
 πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
 πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι, ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι

ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδία, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. **(3).**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἀλληλούϊα.

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἀμήν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἀντί του εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ήμῶν αινέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ήξίωσας ήμᾶς μετασχεῖν τῶν
άγιων μυστηρίων Σου. στήριξον ήμᾶς ἐν
τῷ σῷ άγιασμῷ ὅλην τήν ήμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. **Άλληλουϊα,
Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.**

**Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπό
τοῦ νῦν, και ἕως τοῦ αιῶνος (έκ γ').**

Άπόλυσις.

Ό αναστάς εκ νεκρῶν, Χριστός ὁ
ἀληθινός Θεός ήμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς
παναχράντου και παναμώμου άγιας
αὔτου
Μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου και
ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων
Δυνάμεων Άσωμάτων, ικεσίαις τοῦ
τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου και
Βαπτιστοῦ
Ίωάννου, τῶν άγιων, ἐνδόξων και
πανευφήμων
Άποστόλων, τοῦ άγίου ἐνδόξου και

πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
 ἰδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
 Κύπρου, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου
 τοῦ
 Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ
 φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.